

Januar har sne på huen

Niels Brunse 2014

Erik Sommer 2014
Arr: Stephan Kaae 2024

♩ = 50

F F/E Gm/D C⁷ F F⁷/E Gm/D Db[°]

S
A

1. Ja - nu - ar har sne på hu - en, han har øj - ne blå som is;
3. Men - ne - sker har tæt - te ta - ge, hu - se, der kan var - mes op;
5. Ja - nu - ar har tyk - ke så - ler, sne - en knir - ker ved hans skridt;

T
B

5 Ab/C B[°] Bbm⁷ E⁷ Ab Fm⁷ Bbm⁷ G/B C⁷ /E F(sus⁴) F /Eb

når han træ der ind i stu-en, fyl-des den med vin-ter-dis. Men det er af ham, vi får
selv de sy-ge, små og sva-ge kan få hjælp til sind og krop. Ja - nu - ar gir kun bes-ked
so-lens vin-ter - ble-ge strå-ler gør det hvi-de me-re hvidt. Hvis man føl-ger ham på vej,

11 D⁷ /F# Gm(sus⁴) Gm G/B F Eb D⁷ Gm F/A Gm/Bb G/B Bb/C F

o - ver-raktdet ny - e år; og når han har bragt sit bud, ven-der han sig og går ud.
om, hvad vi i grun - den ved: vo-res men-ske-værk til trods er na - tur en del af os.
gir han en et fin - ger-peg: der er lun og fug - tig jord i hans dy - be støv le spor.

2. Januar er ingen dommer,
frosten har sin egen lov;
både gunst og ugunst kommer
over have, mark og skov.
Kuldens greb er strengt og hårdt,
knuger alt det svage bort;
dyr og fugle, skjulte frø –
hvem skal leve, hvem skal dø?

4. Nogle holder kun af styrke,
ser på svaghed med foragt;
og den hårdhed, de vil dyrke,
kalder de naturens magt.
Magt alene er kun vold,
halv natur er død og gold;
strengthed er den ene del,
mildhed gør naturen hel.